

СПОМЕНИ И БЕЛЕЖКИ ЗА ПРОФЕСОР Д-Р ДИМИТЪР ДИМОВ

Познанството ми с именития писател, преподавател и учен ДИМИТЪР ДИМОВ води началото си от есента на 1946 г. И двамата бяхме преподаватели в Пловдивския университет "Паисий Хилендарски": д-р Димитър Димов, ветеринарен лекар, - редовен доцент и временен ръководител на катедрата по анатомия и физиология на домашните животни /с приложна зоология/ в Агрономо-лесовъдния факултет; Иван П. Митев, химик, - редовен доцент и временен ръководител на катедрата по биохимия /с физическа и колоидна химия/ в Медицинския факултет. Ние сме едни от първите строители на новия университет, рожба на народната власт.

Мнозина от хабилитираните преподаватели като изв. проф. П. Пенев, изв. проф. Д. Стефанов, ред. доц. И. П. Митев и др. не само работеха от зори до късна вечер в кабинетите си, които се помещаваха в сградата на бившата Търговска гимназия, но и спяха там. Причина за това беше острата жилищна криза, но до голяма степен и нехайното и некултурно отношение на официалните власти в Пловдив. Между нощуващите в кабинетите си преподаватели се създаваха по-чести, по-интимни контакти. Вечерно време си почивахме в гимназиалната градинка, обсъждахме университетски въпроси и т.н. Д. Димов слушаше внимателно споровете, наблюдаваше ни изпитателно, правеше уместни бележки.

Д. Димов бе член на общоуниверситетската партийна организация, в която тогава членуваха двадесетина души /професори, доценти, асистенти, служители/. Не знаей кога е приет за член на БКП. След време обаче узнах, че той е преминал в партията от политическия кръг "Звено". Правех впечатление неговите прогресивни разбирания, материалистически светоглед.